

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010302
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010302.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. E. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 07.09.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Z. E., narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom Z., M. XXXX/XX,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených
a odsúdených a ÚVTOS Z. v inej trestnej veci,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

dňa 07.02.2022 približne o 13:30 h v Topoľčanoch na ul. T., na chodníku medzi miestnou základnou školou a cintorínom, blízko budovy predajne potravín N. L., pristúpil k poškodenému E. D., ktorého po následnom nedorozumení fyzicky napadol tak, že ho päťou pravej ruky udrel do oblasti nosa, v dôsledku čoho poškodený E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., utrpel zranenie - pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a otrasu mozgu, zlomeninu nosových kostí bez posunu kostných úlomkov, odreninu kože - tržne zmliaždenú ranu na nose vľavo, ktoré si vyžiadalo liečenie od 07.02.2022 do cca 21.02.2022, počas ktorej doby bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života,

t e d a :

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l :

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Za t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topolčanoch sp. zn. Pv 64/22/4406, prejednal Okresný súd Topolčany trestnú vec proti obžalovanému Z. E. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Z. E. na hlavnom pojednávaní dňa 07.09.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajcu obžalovaného, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a o ochrannom opatrení.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu a oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Topolčany sp. zn. 2T/60/2019, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania boli prečítané správy o povesti obžalovaného.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zo správ o povesti z Mesta Z., z hodnotenia z výkonu trestu a skráteného výpisu klienta, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v sociálnej poisťovni, z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov, z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil 23-krát priestupku, a to troch priestupkov v doprave, štyroch priestupkov budením verejného pohoršenia, troch priestupkov proti majetku a trinástich priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu v rámci ktorých opakovane fyzicky a verbálne napadol iného. Obžalovaný nikdy nebol riešený Komisiou verejného poriadku, verejnoprospešných služieb a životného prostredia Mestského zastupiteľstva v Z., nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie, toho času je od 07.03.2022 vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Z., ktorý mu bol uložený Okresným súdom Topolčany v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/60/2022. Obžalovaný je slobodný, otec jedného dieťaťa voči ktorému má toho času vyživovaciu povinnosť, vo výkone trestu odňatia slobody má obžalovaný správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, pokyny a nariadenia príslušníkov a zamestnancov zboru plní a rešpektuje, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, osobnú hygienu má riadne osvojenú a pravidelne sa zapája do aktivít pedagogického pôsobenia. Doposiaľ disciplinárne potrestaný a odmenený nebol. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný zamestnaný len v období od 01.06.2021 do 04.06.2021 a následne od 22.04.2022 bol pracovne zaradený vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a vo zvyšných mu bol pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona Okresným súdom Topolčany pod sp. zn. 2T/59/2011 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dva roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 29.05.2014 so skúšobnou dobou na 4 roky v ktorej sa obžalovaný osvedčil dňa 10.07.2018. Následne bol obžalovaný rozsudkami Okresného súdu Topolčany pod sp. zn. 1T/100/2011 a 1T/17/2012 právoplatne uznaný vinným pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, pričom v oboch prípadoch súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Topolčany pod sp. zn. 1T/53/2008 v spojení s odsúdením Okresného súdu Topolčany

pod sp. zn. 2T/59/2011. Naposledy bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.09.2019, právoplatným dňa 14.09.2019 právoplatne uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Obžalovanému bola zároveň uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Uznesením Okresného súdu Topoľčany č. k. 2T/60/2019-154 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 05.02.2022 súd rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/60/2019 zo dňa 03.09.2019, právoplatným dňa 14.09.2019 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný nastúpil 07.03.2022 s predpokladaným termínom jeho vykonania 07.03.2023. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z oboznámeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/60/2019.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný Z. E..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom,

vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 156 odsek 1 Trestného zákona) na 6 mesiacov až 3 roky.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo skutočnosti, že obžalovaný sa už aj v minulosti opakovane dopúšťal obdobného protispoločenského konania, ktoré bolo doposiaľ vždy vyriešené v priestupkovom konaní, ako aj zo skutočnosti, že obžalovaný bol už opakovane súdne trestaný, pričom tieto tresty nevedli obžalovaného k jeho náprave. Obžalovaný sa opakovane a dlhodobo dopúšťa protispoločenskej činnosti, či už rovnakého alebo odlišného charakteru, tak na úrovni priestupkového konania alebo trestného konania, pričom ani jedna zo sankcií uložená mu v týchto konaniach nevedla obžalovaného k jeho náprave a prevýchove, čím by sa dosiahol ich účel v tom, že by zabránil obžalovanému v páchaní ďalšej protispoločenskej činnosti a tým by ochránili spoločnosť pred páchatel'om. Trinásť priestupkov obžalovaného proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj trestný čin lúpeže za ktorý bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 2T/59/2011 boli prejavom a vyvrcholením agresivity obžalovaného za použitia násilia, ktorá tvorí podstatu aj skutku prejednávaneho v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v prípade obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako je trest odňatia slobody, nakoľko tieto druhy trestov nevytvárajú dostatočné podmienky na prevýchovu obžalovaného a zároveň by neboli primeraným trestom k povahe trestnej činnosti a k osobnosti obžalovaného. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním trestného činu. Zároveň však súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti nevezhliadol splnenie podmienok ustanovených Trestným zákonom podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a teda, že by vzhľadom na osobu páchatel'a a na okolnosti prípadu, mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a by výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovaného, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že v prípade obžalovaného išlo o opakované protiprávne konanie, v prípade ktorého sa na hlavnom pojednávaní preukázalo závažné a opakované nerešpektovanie právneho poriadku.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval na hlavnom pojednávaní (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojim vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona). Súd u obžalovaného zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu bol obžalovaný šesťkrát súdne trestaný a v štyroch prípadoch tieto odsúdenia neboli doposiaľ zahladené (podľa § 37 písmeno m) Trestného

zákona), a že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), nakoľko sa skutkom dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona s upravenou dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, tak že základná sadzba trestu odňatia slobody je 6 mesiacov až 3 roky. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti pohľadávacích okolností a príťažujúcich okolností. V danom prípade je u obžalovaného vyrovnaný pomer pohľadávacích a príťažujúcich okolností v pomere 2:2, a preto súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. S prihliadnutím na okolnosti a závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, jeho osobné pomery a predchádzajúcu trestnú činnosť, ale aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný zaujal k svojej trestnej činnosti kritický postoj a svoje konanie oľutoval, má súd za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 10 mesiacov je primerané a spravodlivé. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, keďže bol pred spáchaním tohto skutku dňa 07.02.2022 naposledy prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 29.05.2014, ktorý mu bol uložený pre trestný čin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/59/2011 zo dňa 21.09.2011; súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd je presvedčený, že práve takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov na výkon ktorého súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia postačí na splnenie účelu trestu a zabezpečí, aby sa obžalovaný v budúcnosti vystríhal páchaniu protispoločenskej a protiprávnej činnosti. Zároveň je podľa názoru súdu trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovaného, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie.

Keďže v tomto trestnom konaní nebol uplatnený žiadny nárok na náhradu škody podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku, súd v tomto konaní o nároku na náhradu škody nerozhodoval.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.